రంగుల కల

"వాళ్లు తనని చూసి వెళ్లి మూడ్రోజులు దాటింది...

వెళ్ళగానే ఉత్తరం రాస్తామన్నారు కదా... బహుశా ఈరోజు ఉత్తరం వస్తుందేమో?" ఎంత వద్దనుకున్నా సులోచన మనసులో ఇవే ఆలోచనలు హోరెత్తుతున్నాయి. తెల్లవారు ఝామున ఐదు గంటలకి మెలకువ వచ్చిన వెంటనే... చుట్టు ముట్టిన ఆలోచనలు...

సీల్డ్ టెండరు కవర్‌లా వచ్చే అలాంటి ఉత్తరాల కోసం ఎదురుచూసి... తీరా వచ్చాక తండ్రి విప్పుతుంటే గుండెలు దడదడలాడి... అందులోని పదాలు తలుపు చాటుగా వింటే...

"అన్నీ నచ్చాయి... కాని... అమ్మాయికి రంగు తక్కువని వద్దనుకుంటున్నాము. అందుకు సరిపడా మరో రెండులక్షలు ఎక్కువ సర్దితే సంబంధం ఖాయం చేసుకుందాం..." అనే సారంశం విని... అద్దం ముందుకుల పరుగెత్తి... తన శరీరాన్ని ఆవరించిన నల్లరంగుని బాధగా... దుఖంగా... అవమానంగా... అసహ్యంగా... చూసుంకుంటూ రోధించిన రోజులెన్నో...

ఆడదాని పెళ్లికి రంగు అనేది ఎంత అడ్డంకిగా తయారవుతుందో అనుభవించిన వాళ్లకే తెలుసు...

భగవంతుడు మనిషికి రెండు రంగుల్ని ఎందుకు పులిమాడు? రక్తమాంసాల ఈ అస్థిపంజరానికి లక్షల రోగాలిచ్చింది చాలక... మళ్ళీ ఈ రంగులెందుకు?

ఎన్ని క్రీములు వాండింది? చివరికి ఉండబట్టలేక స్కిన్ స్పెషలిస్టుని కలిసి అసలు రంగు ఇలా రావడానికి కారణమేంటని కూడా అడిగింది.

డాక్టర్ చెప్పాడు "మనిషి చర్మంలో మిలినోసైట్స్ అనేవి ఎక్కువగా వుంటే... ఎరుపు రంగొస్తుంది... తక్కువగా వుంటే నలుపు రంగొస్తుంది" అని అప్పట్నించీ 'భగవంతుడా... నాకు మిలినోసైట్స్ ఎందుకు తక్కువగా ఇచ్చావ్?' అనిమొరపెట్టుకునేది.

ఎరుపుగా తెల్లగా ఉన్నవాళ్ళని చూడగానే మనసు మూగవోయేది? ఒక్కోసారి జెలసి పుట్టేది.

తను మర్చిపోయినా... తన రంగుని ఎందరు గుర్తు చేసేవాళ్ళు??? బట్టల షాపులోకెళ్లి చీరెలు చూస్తుంటే... "మీది నలుపు రంగు కదమ్మా... ఈ శారీ బావుంటుంది..." అనే షాపువాడు.

లేడిస్ ఎంపోరియంలో కెళితే "మీలా రంగు తక్కువగా ఉన్న వాళ్ళకి లక్మే పౌడర్‌తో ఈ రకం బెటర్‌గా ఉంటుందండి" అనే సేల్స్ గర్ల్.

కాలేజీ లంచ్ అవర్‌లో మొహం కడుక్కుంటే... "ఎలుక లోలుపట్టి ఎడాది ఉతికినా..." అని నవ్వుతూ పాడే ప్రణీతి.

"నీ కాలికి వెండి పట్టగొలుసులు కొటొచ్చినట్టు కన్నపడుతున్నాయమ్మా" అనే పక్కింటి రాధికమ్మా.

"జోరు మీదున్నావు తుమ్మెదా... ఆ జోరెవరికోసమే తుమ్మెదా..." అని వెటకారంగా పాడే సుందరంగాడు.

ఇలా ఎందరెందరు...

ఒక్కోసారి శరీరాన్ని బ్లేడలలో తోసేసుకోవాలన్నంత దుఃఖం కలిగే మాటలు ఒక్క రంగువల్ల భరించింది.

ఇప్పుడు పెళ్ళికొచ్చేసరికి... ఇది తీవ్రమైన సమస్య అయింది.

ఈ నలుపు రంగుకి బదులు... ఆ దేవుడి నీలం రంగు వచ్చినా బావుండేదేమో? ఈ ఆలోచనల మధ్య స్నానం పూర్తి చేసి వచ్చింది.

అప్పుడు గుమ్మంలో 'పోస్టు' అన్న కేక విన్పించటంతో ఉలిక్కిపడింది. తల్లికూడా ఆ కేక విని వంటిట్లోంచి వచ్చింది. పోస్ట్‌మాన్ కవర్ చేతిలో పెట్టి వెళ్ళాడి.

"నాన్నఆగరు లేరు కదమ్మా... విప్పాలా? వద్దా?" అనడిగింది. తల్లికూడా కాసేపు సందిగ్ధపడి... "నాన్న గారేమంటారు? ఏం కాదు. విప్పి చదువు" అంది.

ఆ కవర్ చించుతుంటే... భయం ఆతృత... భాద... టెన్షన్... భగవంతుడా ఏం న్యూస్ వుందో... ఒప్పుకున్నారా...

మనసునిండా అలజడి తుఫానై రేగుతుంటే... కాగితం విప్పింది. ఆ వెంటనే ఆమె

కళ్ళు 'రంగు' అనే పదం కోసం మెరుపులా జివ్వున శోధించాయి.

ఎక్కడా కన్పించలేదు.

"ఏం చూస్తావే... చదువరాదూ" తల్లి అడగడంతో ఈ లోకంలోకొచ్చిపడింది. ఉత్తరాన్ని జాగ్రత్తగా చదివింది.

పేజి తిప్పాక ఆ వాక్యం కనబడింది.

"మా అబ్బాయి నేనూ తక్కువే వున్నాను. కట్నం లేకపోయినా నాకు ఎరుపురంగు అమ్మాయే కావాలి అని గొడవ పెడుతున్నాడు. మీ అమ్మాయికూడా రంగు తక్కువని ఈ సంబంధం వద్దనుకుంటున్నాం..." అసలు విషయ్యాన్ని నిర్మొహమాటంగా, నిష్కరంగా రాసారు.

మొదట్నించీ ఊహించిందే కాబట్టి... అది చదవగానే సులోచన మునపటిలా ఫీలవలేదు.. కానీ ఆ అబ్బాయికూడా తనలాగే రంగు సమస్యని ఎదుర్కుంటున్నాడని గ్రహించింది.

తల్లి నిశబ్దంగా లేచి వెళ్లడంతో... ఉత్తరాన్ని తండ్రి వాలు కుర్చీలో పడేసింది సులోచన.

అలాంటి ఉత్తరాలు వచ్చి ప్రతిసారీ ఇంట్లోంచి శవం తరలిపోయినంత నిశ్శబ్దత... ఆ మౌనం కూడా నలుపురంగు పులుముకున్నట్టు... గంభీరమై శాసిస్తుంది...

* * * *

"మరో సంబంధం వస్తోంది... అబ్బాయి మొన్నగుళ్లో అమ్మాయిని చూసాడట... తనకి నచ్చిందని వాళ్ళ అమ్మా నాన్నలతో చూడ్డానికి వస్తున్నారు" అన్నాడు తండ్రి.

ఆ మాట విని సలోచన నివ్వెరపోయింది.

ఎన్నేళ్ళ తరువాత ఒక మంచిమాట... తను నిజంగా నచ్చిందా? నల్లగా వున్న తను నచ్చుడమేంటి? ఒకవేళ కట్నం ఎక్కువిస్తారని ఆశేమో? అంతే అయివుంటుంది. ఇలాంటి కేసులు ఎన్ని వచ్చిపోలేదు... అనుకుంది నిర్లిప్తంగా.

తల్లితోకూడా అదేమాట అంది.

"ఏమోనే... నచ్చిందని చూడ్డానికొస్తున్నారు వచ్చాకగాని తెలీదు. వరకట్టం ఎంత అడిగేదీ?" అంది భయపడుతునే.

అప్రమత్తంగా ఆమె చూపులు దేవుళ్ళ పటాల మీదికి మాటి మాటికి వెళ్తున్నాయి. అనుకోకుండా... వాళ్ళ మనసులోని మాటని పసిగట్టినట్టు వచ్చి తండ్రి అన్నాడు.

"అమ్మాయి నచ్చిందన్నారు. కాని... కట్నం ఎక్కువ అడుగుతారేమో? అబ్బాయికూడా చాలా తెల్లగా అందంగా వున్నాడట. మంచి ఉద్యోగం. ఏది ఏమైనా అమ్మాయికి రంగు తక్కువని కొంత ఎక్కువ కట్నం అడిగినా అప్పో సప్పో చేసి పెళ్ళి చేసేస్తాను... అవసరమైతే ఇంటినికూడా అమ్మేస్తాను..." అన్నాడు గంభీరంగా.

సులోచన కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

చర్మం ఏ రంగుదైనా స్పర్శ ఒక్కటే... అన్నట్టు పాదాల దగ్గర అప్పుడే చీమ కుట్టింది.

ఆ చీమని కొనగోటితో తప్పించింది కాని... దాన్ని చంపాలన్పించలేదు. ఆ సాయంత్రం... పెళ్ళి చూపులకు వాళ్లొచ్చారు... సులోచన నిండుగా తయారై కూచుంది. తలొంచినా... కనురెప్పలు పైకెత్తి అబ్బాయిని చూసింది.

నిజంగా ఎంత అందగాడు?

ముఖ్యంగా ఎంత తెల్లగా ఉన్నాడు?

అతడి పక్కన తను... కాకి ముక్కున దొండపండులా... ఛ... ఈ సామెత్తల్ని ఎవడు కనిపెట్టాడోగాని... ప్రతిదానికి గుర్తొచ్చి కత్తిలా కోస్తాయి.

అతడి తల్లి పెప్తోంది.

"మా అబ్బాయికి మీ అమ్మాయి నచ్చింది. వాడికే కదా. మాక్కూడా కట్న కానుకల ఆసక్తి లేదు. మా వాడు మీ అమ్మాయికి నచ్చితే ముహూర్తాలు పెట్టిద్దాం" అంది. ఆ మాట విని వాళ్ళకి కొంతసేపు ఏమీ అర్థం కాలేదు. తేరుకోవడానికి ఐదు నిమిషాలు పట్టింది.

ఆ తర్వాత ఆనందం, ఆశ్చర్యం కలగలిపి మంచాంగం పుటలు తెరిపించారు. పదిహేను రోజుల్లో పెళ్ళి ముహూర్తం పెట్టారు.

సులోచన సీతాకోకచిలుకే అయింది. కక్కొచ్చినా... కళ్యాణమొచ్చినా మాటమాటికీ గుర్తొస్తుంటే ఛ... వెధవ సామెత ఇలా వెంటాడుతోంది. అనుకుంది అందంగానే.

మర్నాడు చుట్టుపక్కల ఛనెల్స్ అన్నీ తెరుచుకున్నాయి.

వాళ్ళ లైవ్ కాస్టకి... ఇంటిల్లిపాది బెదిరిపోయారు.

'బొగ్గులా ఉన్న అమ్మాయిని కానీ కట్నం లేకుండా ఎందుకు చేసుకుంటారు? ఏదైనా మాయదారి రోగం ఉందేమో?"

"లేదా ఇదివరకే పెళ్ళయి ఏమైనా అయిందేమో?"

"అందం, ఆస్తి, ఉద్యోగం ఉన్న కుర్రాడు రంగులేదని ఇరవై సంబంధాలు తప్పిన అమ్మాయిని ఊరికే చేసుకోవమేంటి? ఇందులో ఏదో తిరకాసుంది."

"అదంతా పెళ్ళయ్యాక బయటపడితే... అమ్మాయి బతుకు ఘోరం" అన్నీ విన్నాక సలోచనకికూడా నిజమే అన్పించింది. అతడు తనను ఒప్పుకోవడం వెనుక మరేదైనా అంతర్యంవుందా?

మనసునిండా భయం పేరుకుపోయింది.

అతడిపట్ల ఏదో భావన... అనుమానం.. అప్పటికే పెళ్ళి ముహూర్తం దగ్గర పడింది. పెళ్ళిలో అతడు మూడుముళ్ళు వేస్తుంటే గజగజా వణికిపోయింది. గుండె చికబట్టుకొని శోభనం గదిలోకి వెళ్ళాక సులోచన అడిగిన మొదటి ప్రశ్న.

"ఇంత తెల్లగా వున్న మీరు... ఇంత నల్లగా వున్న నన్ను కట్నం లేకుండా ఎదుకు చేసుకున్నారు? నిజం చెప్పండి."

అతడు నవ్వాడు.

"పిచ్చి సులోచనా.. నువెంత అందంగా వున్నావో నువ్వే గుర్తించలేదు. ఎవరికైనా అగుపించిన వెంటనే నీలోని నలుపురంగు కనపడేసరికి... నీలోని అందాన్ని చూడలేకపోయారు. కాని నీ కళ్ళలో ఎంత కాంతివుందో తెల్సా? నీ పెద్దాల్లో ఎప్పుడూ ఆరని తడి వుంది. నీ ముక్కుపుడక మీద నాకెంత జెలసి పుట్టిందో... తెలుపు, నలుపు కాని రంగులోని నీ నడుంలోని ఎంత అందాన్ని నేనే పసిగట్టాను. అందుకే నువ్వంటే ఇష్టపడ్డాను..." అన్నాడు నవ్వి దగ్గరకు తీసుకుంటూ.

సులోచనకి పెద్ద బరువు దిగినట్టలయింది. లోకంలో ఇంత మంచి మనుషులుకూడా ఉంటారా అనుకుంది. ఆ రాత్రి తనని తాను అర్పించుకుంది.

* * * *

నాలుగు నెలల తర్వాత...

కడుపులో బిడ్డ రూపానికొస్తుందని డాక్టర్ చెప్పాక అంతా ఆనందపడితే సలోచన ఆందోళన పడింది.

కడుపు మీద భయంగా చెయ్యేసుకొని భర్తతో "ఏవండీ... పుట్టబోయే బిడ్డకి కొంపదీసి నా రంగొస్తే..." అంది బేలగా.

"నీ రంగే రావాలని కోరుకుంటున్నాను" అన్నాడు నవ్వుతూ భర్త.

"అదేం కాదు... మీ రంగే రావాలి. ఈరోజునుంచి నేను కొబ్బరి బండాలు, చెర్రిపండ్లు, క్యారెట్ ముక్కలు బాగా తినాలి. ఎర్రటి బాబుని కనాలి" అంది ఆశగా.

"అవేం వద్దు నీలాంటి అమ్మాయే కావాలి నాకు..."

అని భర్త పాడటంతో అతడిలోని అనురాగానికి ఆమె మురిసిపోయింది.